

Medlemmar pratar om den gamla goda tiden.

De mångåriga medlemmarna, Mona och Berndt-Ove Holm.

Dagens onsdagsträff drar något färre deltagare på grund av regnväder.

Ordförande Martina Waldmann och sekreterare Marianne Juhlin.

DT gästar Sörmlands Dövas Länsförening

Artikelserien Landet runt fortsätter. Den här gången stannar tåget i Eskilstuna. DT besöker nybildade Sörmlands Dövas Länsförening (SDL) som ersatt dövföreningarna i Eskilstuna och Katrineholm.

När DT kommer på besök regnar det för fullt.

– Härligt väder! utbrister en medlem leende.

I dag är åtta medlemmar med på onsdagsträffen som brukar äga rum varannan vecka. Vi pratar om charmen med gamla analoga kameror. Förut skapade vi gärna fina fotoalbum med vackert handskrivna bildtexter, något vi numera sällan gör i den digitala tidsåldern. Dessutom väntade vi med spänning på att framkallningen skulle bli klar.

Medlemmarna bor utspridda i Sörmland och även en bit in i Västmanland. Tre som varit med länge är Mona Holm och hennes make, Berndt Ove, och Lena Jakobsson.

Vad är det bästa med den här dövföreningen?

– Gemenskapen: att få träffa och teckna med andra, säger Mona Holm, medlem sedan 1961.

Förutom gemenskapen uppskattar hon också att få göra utflykter med föreningen.

– Roligt att få komma hit och skvallra lite, säger Lena Jakobsson leende och fortsätter: Men också att få diskutera allt mellan himmel och jord. Hon har länge varit aktiv i styrelsen, bl.a. som ordförande.

SDL har tillgång till föreningshuset i Eskilstuna tillsammans med andra funktionshinderorganisationer. En fördel är att föreningen kan ordna aktiviteter där, som fika och föreläsning.

Föreningen har med hjälp av SDR:s föreningssupport förenklat sitt styrelsearbete genom att slå samman dövföreningarna i Eskilstuna och Katrineholm till SDL med säte i Eskilstuna.

– Det känns lättare med en förening istället för två nu när vi har färre medlemmar, säger Marianne Juhlin, mångårig aktiv i Katrineholms Dövas Förening. Nu är hon sekreterare i länsföreningen.

Medlemmarna är över 30 till antalet. De flesta är 65+ år. Marianne och ordförande Martina Waldmann säger att det är svårt att nå nya medlemmar. Hörselvården har tystnadsplikt – de kan inte tala om vilka som är döva. De flesta som är yngre bor i större städer som Stockholm och Örebro.

Det som är positivt är:

– Vi har ett utbyte med dövföreningarna i Norrköping och Linköping. T.ex. hade vi ett gemensamt midsommarfirande i somras, säger Martina.

Om framtiden har hon svårt att sja. Marianne har dock en dröm:

– Det är att dövföreningen ska fortleva vidare. Det som förenar oss alla är gemenskapen och teckenspråket!

TEXT & FOTO: NICLAS MARTINSSON

DT gjorde webb-tv om Eskilstuna Dövas Förening som fyllde 100 år 2015. Inslaget finns att se på dovastidning.se